

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 576/2025
14.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Сака Edona, због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Бранка Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.58/24 од 08.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.902/24 од 26.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 14. маја 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Сака Edona - адвоката Бранка Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.58/24 од 08.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.902/24 од 26.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр.58/24 од 08.10.2024. године окривљени Сака Edon оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године и десет месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 07.04.2024. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања изречене казне.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – опојне дроге ближе описане у изреци првостепене пресуде и путничког моторног возила марке „Volvo S број 60“, регистарских ознака ..., са припадајућим кључем и саобраћајном дозволом за предметно возило.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка настале пред Вишим јавним тужилаштвом у Сремској Митровици, и то трошкове браниоца по

службеној дужности у износу од 125.935,00 динара, те трошкове физичко-хемијског вештачења у износу од 127.656,00 динара, као и судски паушал у износу од 10.000,00 динара, све у року од 60 дана, рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.902/24 од 26.02.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и браниоца окривљеног Сака Edona, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр.58/24 од 08.10.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Сака Edona - адвокат Бранко Тодоровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати – на службеној белешци полицијског службеника СГП Батровци и потврди о привремено одузетим предметима од окривљеног. С тим у вези, бранилац у поднетом захтеву истиче да Законик о кривичном поступку ниједним својим чланом не предвиђа службену белешку као доказ те да су полицијски службеници у конкретном случају предузели радњу претресања, а не прегледа возила, којим је окривљени управљао критичном приликом, а која се законито може предузети само у складу са чланом 155. ЗКП, дакле на основу наредбе суда, која је у конкретном случају изостала, а због чега према ставу браниоца службена белешка представља незаконит доказ на коме се пресуда не засновати, док потврда о привремено одузетим предметима, која је сачињена на основу ове незаконите радње, представља „плод отровног дрвета“.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију или обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Ставом 2. истог члана, између осталог, прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. овог члана, полиција може да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага и о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, те да ће се о предметима пронађеним или одузетим саставити записник, или службену белешку.

Из списка предмета произилази да је критичном приликом на граничном прелазу Батровци, приликом изласка из Републике Србије према Републици Хрватској, извршен преглед возила којим је управљао окривљени Сака Edon, а не претрес возила, како то неосновано наводи бранилац у поднетом захтеву, који је обављен у свему у складу са прописима и овлашћењима која имају овлашћена службена лица, а сагласно члану 286. ЗКП, чија је основна сврха откривање извршиоца, као и откривање и обезбеђивање доказа и прикупљање података и обавештења који могу бити од користи у даљем току поступка, за које радње није потребна наредба суда. Самим тим, како се ради о законитом доказу, на коме се пресуда може заснивати, јер је извршен преглед, а не претрес возила, то су неосновани и наводи захтева за заштиту законитости у делу у којем се истиче да потврда о привремено одузетим предметима од окривљеног као „плод отровног дрвета“ представља незаконит доказ, тим пре што је ову потврду, према стању у списима окривљени потписао без примедби, при чему чињеница да је окривљени ову потврду потписао без присуства преводиоца није од утицаја, јер је сачињена у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује у поднетом захтеву, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић